

~~8490~~

IV КОНГРЕС

84447 06 10 ~~МАВАН~~
1/1-50
УКРАЇНЬСЬКА СОЦІАЛЬ-ДЕМОКРАТИЧНА
РОБІТНИЧА ПАРТІЯ.

Пролетарі усіх країн,
єднайтеся!

IV КОНГРЕС

У. С.-Д. Р. П.

Ціна 35 коп.

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

Видання Ц. К. У. С.-Д. Р. П.
1917 р.

329.14 (с 47.71) 0Р69(240)

Адреси бюро партійних організацій У. С.-Д. Р. П.

Київського К—ту: Київ, Педагогічний Музей.

Городищенського К—ту: Городище (Київщина), Цукроварня.

Стеблівського К—ту: Стеблів (Київщина), Цукроварня.

Черкаського К—ту: Черкаси (Київщина), І. Касяненко.

Кагарликського К—ту: м. Кагарлик—Київщина П. Наконечний.

Бірзульського К—ту: ст. Бірзула—П.-З. залізниці т. Копаненко.

Миронівського К—ту: с. Миронівка - Київщина. Цукроварня.

Долгінцевського К—ту: ст. Долгінцево П.-З. залізн. т. Ів. Вірченко.

Катеринославського К—ту: Катеринослав, Вокзал, місцевий К-т, телефон 1—86.

Воскресінського К—ту: С. Воскресінка—Катеринославщина—Олекс. пов. В. Шматала.

Олександрівського К—ту: Олександрівськ—Катеринославщина—Ком. У. С.-Д. Р. П.

Іванівського К—ту: Катеринославщина, Славяносербського пов. П. Гавенко.

Карноватського К—ту: Кривий Ріг—Катеринославщина Ів. Притула.

Бахмутського К—ту: м. Бахмут—Катеринославщина—Ком. У. С.-Д. Р. П.

Горловського К—ту: с. Горловка—Катеринославщина т. Косячний.

Микитовського К—ту: с. Микитовка—Катеринославщина рудник Ауербаха.

Сухо-Балківського К—ту: рудн. Сухо-Балка—Катеринославщина т. Федосенко.

Харківського К—т: Харків Подольський пер. 9, кв. 22, телефон 42—74.

Луганського К—ту: Луганськ (Харківщина) Преображенська 54.

Полтавського К—ту: Полтава—Союз Споживч. Т-в ріг Стрітен. і Шевченківської.

Кременчуцького К—ту: Кременчук, (Полтавщина) Упр. Трамваю О. В. Салімоненко.

Золотоношського К—ту: Золотоноша (Полтавщина), І. Левицький.

Яблунівського К—ту: (Полтавщина). Яблунів (Лубенщина), Т. Вадімов.

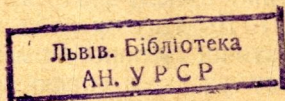

р.к. 31994

86663

и. 67329

250

IV-й Конгрес У. С.-Д. Р. П.

Товариші!

По десяти роках, нарешті IV-й З'їзд Партії відбувся.

Так довго жданий, попав він на особливо важкий момент, коли революція в Росії уперлася в тупик, в високу стіну опору буржуазії, коли резолюція стоїть на переломі і має або загинути або рішуче стати до здійснення своїх завдань.

В сей момент означення шляхів, якими має йти українська соціаль-демократія, провідник пролетаріату, набуває надзвичайно велике значіння. Се тим більше, що удільна вага української соціаль-демократії в житті України незмірно більша, а ніж організована сила пролетаріату, на котру вона спірається.

Причини останнього, з одного боку, сила і значіння, твердість і витриманість позиції соціаль-демократії взагалі, з другого боку, денаціоналізаторська політика Російського Уряду на Вкраїні. Але хід життя непереможний, і український пролетаріат, а з ним виразник його інтересів—укр. с. демократія—стають на своє місце і вже відіграють най-

важнішу ролю в життю України. Тим то до постанов з'їзду, до рішень У. С.-Д. Р. П., чуйно прислухаються, їх ждуть, їх важать.

До того ж з'їзд мав вирішити не тільки тактичні питання моменту, але й основні програмові, як в справі національно-політичній, так і земельній.

Прийняттям до програму партії домагання Української Демократичної Республіки завершено хід політичної думки партії в справі національно-політичній. В сій вимозі Української Республіки знайшла остаточний вираз основна тенденція економічного розвою України, яку укр. с.-д. викрили вже віддавна, і яка є потребою розвою продукційних сил України, в чому так заінтересовано все робітництво.

Але одночасно партія змагається поставити сю Українську Республіку в федеративний зв'язок з Росією, себто задержати, в інтересах пролетаріату обох країн, зв'язки між ними; і се показує так властиву укр. с.-д. обережність: треба було, з одного боку, задоволити пекучу вимогу життя України, з другого боку без потреби не прискорювати ходу подій і, навпаки, використати всі можливості, щоб—в супереч сумним намірам імперіалістичної велико-російської буржуазії, за хвостом котрої тягнеться російська революційна демократія,—задержати зв'язки між Україною і Росією. Інтернаціоналізм змагань у. с.-д. тут вповні виявився.

Не меншої ваги постанови прийнято в земельній справі. Шумний, галасливий успіх має нині гасло націоналізації (удержавлення) землі, гасло знищення права власности на землю. Се гасло—трудне до здійснення навіть на початках майбутнього соціалістичного ладу. Тепер же в перехідову добу, коли всі рево-

люційні сили нації повинно обрахувати і без потреби від себе не відштовхувати, воно се гасло стає недопустимим.

Коли згадаємо, що з господарчого погляду знищення права власності дрібних власників, оставляючи їх фактично розпорядниками їхньої землі, ні до чого не веде і тільки непотрібно і нерозумно дратувало б тих власників, — то позиція у. с. д. являється тверезою, реальною.

З другого боку, в постановах зазначено необхідність поставити всіх, хто веде господарство, під загальний контроль держави, ввести ті дрібні господарства в рамки і межі загальної економічної політики держави. Одночасно вимогою виключити землю з торгового обороту, замість фантастичної вимоги знищення всякої приватної власності на землю, справу земельної реформи поставлено на відповідний ґрунт потреб розвитку продукційних сил України, який безперечно загальмувався б із знищенням великих земельних господарств і наділенням землею великої сили малих господарів.

Вся земельна політика у. с. д. від нині провадитиметься з повним обрахуванням всіх сил революції, в напрямі, який визначено ходом цієї революції, в інтересах як найповнішого переведення її завдань.

Не менше виразну позицію зайняли у. с. д. в актуальнім питанню моменту — утворенню влади. Але є то тільки остаточне закріплення тої лінії, якої вже від початку революції в середньому держалася партія.

Від початку революції стояли ми на тому ґрунті, що тільки роботою, негайним повсякчасним переведенням в життя завдань революції, ся революція може розвиватися — з

того погляду справа з тими, хто стоятиме у влади, підпорядковувалася справі здійснення завдань революції. Але не так сталося. І проблема влади від нині вирішена—7 місяців роботи буржуазії відкинули її в стан контр-революції і справа стала ясною.

В звязку з тим вирішено остаточно і справу миру. У. С.-Д. Р. П. стоїть за негайне спинення війни, заповідаючи в противнім разі найкрайнійшій мірі активної боротьби за мир.

Постановами З'їзду охоплено всі сторони сучасного моменту і викрісталізувавши свої рішення, Партія тепер ставить своїх робітників на твердий, міцний ґрунт витриманої тактики в переведенню своєї програми.

Від нині, на основі сих постанов З'їзду, Партія безперечно позначить свій вплив на хід життя не тільки України, але і цілої Росії; мало того, те велике значіння, яке зайняла Україна в розв'язанню справ революції в Росії, так надзвичайно тісно зв'язаних тепер з міжнароднім становищем, надає постановам З'їзду ваги більшої, як би то було за звичайних з'їздів. Через велике значіння у. с.-д. в революційнім творенню нової державної України, яка висувається яко чималий міжнародній чинник, IV З'їзд Партії стає епохальним, а рішення його набірають особливої сили й інтересу.

Резолюції IV Конгресу У. С.-Д. Р. П.

Про сучасний момент.

1. Сучасна Російська Революція відбувається в атмосфері всесвітньої імперіалістичної війни, котра тягне за собою нечуване знищення продукційних сил народнього хазяйства на всім світі, колосальну пролетарізацію широких мас людности, убожіння пролетаріату і дрібної городської і сільської буржуазії.

2. Імперіалістична війна, потреби котрої не можуть бути задоволені при сучасному стані розвитку продукційних сил, як цілої Європи, так і кожної окремої держави і особливо Росії, веде російську державу до повної економічної руїни: дезорганізація народнього господарства, повне виснаження продукційности праці, руїна транспорту, фінансовий крах, вичерпання засобів продукції, гостра продовольча криза, а в результаті безробіття, злидні і т. и.

3. Перед російською революцією стоять грандіозні соціально-економічні завдання, які вимагають свого розв'язання в процесі розвитку революційного руху, за якими стоять основні соціальні сили революції—пролетаріат,

селянство і армія: революція земельних відносин, робітнича справа, національне питання, перетворення унітарної централізованої держави в державу федеративну, цілковита децентралізація і демократизація урядування, державне впорядкування господарчого життя в усіх його галузях, в першу чергу продукції і поділу харчових продуктів і річей першої потреби, активна політика демократичного миру і т. д.

4. Сучасна російська революція з такими складними і величезними завданнями розвивається разом з тим в атмосфері виразних класових суперечностей, буржуазії і пролетаріату, капіталістів і поміщиків, з одного боку і пролетаріату і дрібного пауперизованого селянства, з другого боку; при таких обставинах в процесі революційного руху буржуазія і пролетаріат стають на ворожі позиції класової боротьби, а це робить неможливим співробітництво антагоністичних класів в творчому процесі великої революції в Росії.

5. Сім місяців спроб коаліції класів в організації державної влади, сім місяців досвіду праці коаліційного міністерства показали ясно, що коаліційна влада здатна тільки затягувати імперіалістичну війну, боротися з визволенням селянства і робітництва з феодально-кріпацьких форм капіталістичного визиску, гальмувати визволення та зріст творчості націй Росії, зміцнювати імперіалістичні змагання буржуазії в Росії; чинити перешкоди організованню і боротьбі революційного пролетаріату, селянства та війська; руйнувати господарчі та фінансові основи держави, викликаючи анархію—сей наслідок незадоволення соціально-економічних потреб мас, та го-

тувати тим всім ґрунт для контрреволюції.

6. Сучасна російська революція, тягнучи за собою нечуваний в історії всіх дотеперішніх революцій переворот в соціально-економічних відносинах, викликаючи широкий відгомін в величезних робітничих масах Західної Європи, збуджуючи в них потяг до скинення пут капіталізму, до соціальної революції, а рівно і спинення імперіалістичної війни, котре може повести за собою повстання пролетаріату в Західній Європі, стає прологом і початком всесвітньої соціальної революції.

Тому IV конгрес У. С.-Д. Р. П. проголошує:

1. Що так в цілій державі, як і в окремих краях її мусить бути негайно утворена однородна революційна демократична влада, влада організованого пролетаріату, селянства і війська.

2. Що ся влада мусить в основу своєї діяльності покласти:

а) активну політику до спинення імперіалістичної війни, підтримуючи потяг пролетаріату і цілої революційної демократії, як в Росії, так і серединних воюючих держав до демократичного миру, без анексій і контррібуцій, на основі самовизначення націй, роблячи саме енергійне давління на всі правительства держав, втягнених в війну, і дбаючи про забезпечення права заінтересованих націй на участь їх у міжнародній конференції миру.

б) передачу всієї поміщицької, державної, кабінетської, удільної, церковної і монастирської землі в розпорядження і завідування земельних комітетів, реорганізованих в напрямі революційно - демократичної однородности.

в) рішучий контроль державної і краюї

власти при найближчій участі організованого пролетаріату, за продукцією і поділом продуктів фабрично-заводської промисловости.

г) фінансову політику в напрямі максимального оподаткування великого капіталу і майна, конфіскацію військових прибутків і навіть часткову конфіскацію капіталів.

д) перетворення російської держави в федеративну російську республіку.

е) широку децентралізацію і демократизацію влади в державі утворенням перш за все краю-національних автономних органів революційної влади з широкою компетенцією, в усіх галузях краю-життя, в тім числі поширення територіальної (на всю Україну) і предметної компетенції Генерального Секретаріату Укр. Центр. Ради, який, являючись найвищою краю-владою на Україні, має спиратися на організовану революційну демократію України і творити її волю.

Аграрний програм партії.

В інтересах розвитку продукційних сил і класової боротьби на Вкраїні Українська Соціаль-Демократична Робітнича Партія домагається:

1. Всі землі на Вкраїні сільсько-господарського значіння назавше виключаються із товарового обороту.

2. Всі землі приватних власників, котрі мають земельної власности більше норми, встановленої Всеукраїнськими Установчими Зборами, а також землі казенні, царські, князівські, удільні, церковні та монастирські повинно конфіскувати та передати в Український Земельний Фонд у власність України, яко державного тіла в Федеративній Респу-

блищі Росії, при чому норма земельної площі, вільної від конфіскації, не повинна бути більшою од дрібної селянської земельної власності.

3. Землі дрібних власників, котрі мають менше вказаної в п. 2 норми, можуть передаватися тільки в державну власність цілої України, або ж у власність її органів місцевого самопорядкування.

4. Всі ліси, води та підземні багатства на Україні, котрі мають загально-національне значіння, повинні бути конфісковані у власність населення України, для використання їх Українською державою в інтересах громадянства.

5. Користування землею з Українського Земельного Фонду, на основах, вироблених Українським парламентом, повинно бути впорядковано демократично з'організованими Земельними Комітетами України,—Центральними, Губерніальними, Повітовими та Волосними.

6. З Українського Земельного Фонду в першу чергу повинні задовольнятися потреби в землі безземельного та малоземельного люду, при чім перевага дається хліборобам, зорганізованим в товариства гуртового господарювання.

7. Великі зразкові господарства, а також ті господарства, котрі мають особливу вагу для народнього хазяйства України, необхідно зберегти від поділу на дрібні хліборобські хазяйства та вести в інтересах громадянства заходами демократичних громадських організацій—органів місцевого самопорядкування, кооперативів та професійних робітничих спілок.

8. З Українського Земельного Фонду повинно бути збільшено земельну власність ад-

міністративних громад (міських та сільських) за для поширення комунального господарства.

9. Господарювання окремих хазяйств мусить провадитися під контролем українських державних властей і органів самопорядкування згідно з планом економічної політики України.

10. Державна влада і органи місцевого самопорядкування України повинні дбати про найінтенсивніший розвиток сільсько-господарської кооперації в усіх її формах.

11. Для виплати всіх гіпотечних боргів, що лежать на конфіскованих землях, означених в пунктах 2 і 4, повинно бути встановлено одноразовий поступовий податок на приватне майно.

Про спинення війни.

1. З самого початку революції революційною демократією Росії була поставлена на порядок денний справа ліквідації світової війни на основі міжнароднього демократичного миру, без анексій і контрибуцій, шляхом революційного поєднання пролетаріату всіх втягнених у війну держав, але ця справа не могла бути здійсненою на протязі семи місяців революції через змагання провідних кругів революційної демократії працювати в угоді з імперіалістичною буржуазією.

2. Ліквідація війни може бути здійснена тільки тоді, коли державна влада перейде до рук революційної демократії, котра одна тільки й може покласти край війні, провадючи рішучу активну боротьбу за мир всіми революційними способами: опублікуванням всіх таємних дипломатичних договорів російського уряду з імперіалістичними союзними

державами, домаганням сучасного російського уряду від союзних держав негайно приступити до мирних переговорів, а при одмовленні союзних держав від мирних переговорів, вжити крайніх засобів боротьби за мир, навіть розриву з урядами союзних держав.

IV-й конгрес У. С.-Д. Р. П. доручає фракції партії в Укр. Цент. Раді вимагати від Ц. Ради і її Генерального Секретаріату:

а) вплинути на Тимчасовий Уряд Росії в указанім напрямі ліквідації війни,

б) вимагати від Тимчасового Уряду тепер же оголосити перемир'я,

в) домагатися участі представників Українського народу в мирній конференції,

г) задля забезпечення України від дальшої руїни під час демобілізації армії розробити і переводити в життя план демобілізації армії і промисловости обов'язково при участі представників робітничих організацій,

д) в зв'язку з закінченням війни негайно виготовити план переходу від постійної армії до міліційної системи оборони України.

Одночасно Конгрес доручає Центральному Комітетові У. С.-Д. Р. П. негайно розпочати безпосередні зносини з демократією різних країн і націй в справі найскорішого заключення миру.

Про державний устрій України.

1. Напрямок економічного розвитку України вимагає відповідних державних форм для найповнішого національно-політичного та соціально-економічного самоозначення населення країни.

2. Економічний розпад Росії, що стався через сучасну війну, надзвичайно прискорює

сей процес самоозначення України та ще більше загострює потребу утворення відповідних політичних форм існування України.

3. Через це справа самоозначення України стає справою актуально-пекучою і тому вимагає негайного створення сильної влади на Україні для керування економічним життям нашого краю.

4. Існуючі суперечности економічних інтересів між Україною та Росією, при політичнім пануванні революційної демократії в обох країнах, не викликають необхідности політичного відокремлення України від Росії, а навпаки тісні політико-економічні звязки сих країн, не вповні зруйновані господарчим розпадом Російської держави, можливо зберегти в відповідних політичних формах, в інтересах пролетаріату обох країн при умові, коли буде усунено централістичні та імперіалістичні змагання великоросійської буржуазії.

5. Утворення політико-економічного звязку між Росією та Україною в відповідних державних формах відповідає тому напрямові політичного розвитку Європи, котрий простує до перетворення Європи у всеєвропейську федерацію, на основі самовизначення націй.

Тому IV конгрес У. С.-Д. Р. П. гадає, — що за сучасної доби взаємні інтереси України та Росії вимагають встановлення федеративного звязку між ними, разом з тим конгрес, основуючися на вказаних потребах економічного розвитку України та виходячи з інтересів пролетаріату, стану Російської Револуції та міжнароднього становища, визнає за необхідне поставити на порядок денний партійної діяльності будування Української Демо-

кратичної Республіки, котра має стояти в федеративному звязку з Російською Республікою, а, коли би се було можливо, і з іншими європейськими республіканськими державами.

Се завдання Партії Конгрес доручає Центральному Комітетові внести в програм Партії.

Про Всеросійські Установчі Збори.

Визнаючи необхідність скликання Установчих Зборів в призначений Тимчасовим Урядом строк і закликаючи товариш в до енергійної підготовки виборів до Установчих Зборів,

IV. Конгрес У С.-Д.Р.П. вважає, що завданням Всеросійських Установчих Зборів являється:

- 1) Встановлення в Росії федеративно-демократичної республіки;
- 2) вирібка і встановлення основного закону Російської Федерації;

Конгрес вважає, що ніяким чином Всеросійські Установчі Збори не повинні порушувати права на повне самоозначення, аж до одділення окремих націй Росії.

Про Українські Установчі Збори.

Уважаючи, що реалізація всіх здобутків революції на Україні може бути забезпеченою тільки тоді, коли підстави нового ладу будуть вироблені самою людністю України, конгрес визнає необхідним скликання Суверенних Українських Установчих Зборів і доручає партійним організаціям розвинути широко

агітацію в масах за конечність негайного скликання Українських Установчих Зборів, а партійній фракції Центральної Ради виготовити і внести до Центральної Ради відповідний законопроект про Українські Установчі Збори.

Українська Центральна Рада і Партія.

Вважаючи,

1) що Українська Центральна Рада повинна стати найвищою революційною державною владою на Україні,

2) Що Українська Центральна Рада може стати такою владою тільки тоді, коли, спираючися на революційну демократію нашого краю, вийде на шлях рішучого розв'язання всіх соціально-економічних і національно-політичних завдань, поставлених революцією на Україні,

3) Що діяльність Української Центральної Ради в сьому напрямі повинна забезпечити найбільше здобутків від революції для українського робітництва,

Беручи разом з тим на увагу:

4) Що більшість Української Центральної Ради, складаючися з представників дрібної буржуазії, нездатна через своє класове становище додержуватися послідовної і рішучої революційно-демократичної тактики, ухиляючися раз у раз в бік дрібно-буржуазного націоналізму,

IV-й Конгрес Партії постановляє:

1) Члени Української Соціально-Демократичної Робітничої Партії, які входять в склад Української Центральної Ради, повинні тво-

рити окрему і самостійну політичну фракцію і, беручи активну участь в діяльності Ради, піддержувати У. Ц. Раду, яко орган всієї революційної демократії України.

2) Українська Соціаль - Демократична Фракція Ради повинна додержуватися в своїй діяльності послідовної революційної тактики соціаль-демократії та викривати невитриманість тактики інших фракцій У. Ц. Ради.

3) Діяльність фракції в Раді повинна йти в тісному контакті з соціалдемократичними фракціями інших національностей, маючи своєю метою утворити спільну соціаль-демократичну фракцію.

4) У своїй діяльності фракція, являючися автономною організацією Партії, мусить керуватися програмом, постановами з'їздів Партії та директивами її Центрального Комітету.

Генеральний Секретаріат і Укр. С.-Д. Р. Партія.

Визнаючи,

I, що процес творення державного життя України являється життєвою справою українського пролетаріату, що при сучасних обставинах сей процес не може дати найкращих наслідків, як для цілого краю, так і для його трудящих мас, без активної участі в ньому представників робітництва,

II, що Генеральний Секретаріат являється одним з етапів—здобутків революційного руху в сьому процесові,—

IV Конгрес У. С.-Д. Р. П. постановляє:

1. участь представників У. С.-Д. Р. П. в Генеральному Секретаріаті, відповідальнім перед органом революційної демократії, У. Ц. Радою, є необхідна;

Львівська державна
наукова бібліотека

№

5477

Львівська бібліотека

АН УРСР

№ И

67329

2. входячи в склад Генерального Секретаріату, члени У. С.-Д. Р. П. провадять свою діяльність згідно з постановами партійних з'їздів, під контролем Центрального Комітету У. С.-Д. Р. П.;

3. завданням у с.-д. являється широка агітація в масах, яка вказувала би на значіння Генер. Секр., яко правно-революційного засобу до утворення державної України;

4. У. С.-Д. Р. П. має енергійно піддержувати Секретаріат в усіх його заходах, котрі простують до

а) розширення меж інструкції від 4-го августа 1917 р.,

б) утворення на Україні міцної краєвої революційної влади,

в) задоволення національних і соціально-економічних потреб українських трудящих мас в процесі розвитку революції.

Разом з тим IV конгрес У. С.-Д. Р. П. вважає, що Генеральний Секретаріат мусить твердо стояти на ґрунті спільности інтересів демократії всіх національностей на Україні.

Всеукраїнські Ради Робітничих, Селянських та Військових Депутатів і Укр. С.-Д. Р. Партія.

Беручи на увагу:

1) Що Всеукраїнські Ради Робітничих, Селянських та Військових Депутатів, являючись політичними центрами революційної демократії на Україні, відиграють велику роль в справі об'єднання, зросту активності та самодіяльності сил революції – пролетаріату, селянства та війська,

2) Що зміцнення й розвиток сих революційно-демократичних органів має першо-

рядне значіння для переможного закінчення самої революції,—IV Конгрес У. С.-Д. Р. П. рекомендує членам Партії брати активну участь в них і засновувати відділи сих організацій на місцях, утворюючи в них фракції У. С.-Д. Р. П.

Разом з цим IV Конгрес У. С.-Д. Р. П. уважає:

1) Що завданням членів партії у. с.-д. в назначених організаціях є направляти їх на шлях рішучої послідовної тактики української соціалдемократії, простуючи до того, щоб політичні виступи сих організацій йшли в напрямі директив У. С.-Д. Р. П.

2) Що ці організації в своїй діяльності не повинні затемняти керуючої ролі с.-д. серед робітництва та відповідних груп селянства і війська;

3) Що в інтересах об'єднання всіх революційних сил України, Всеукраїнські Ради Робітничих і Селянських Депутатів повинні стремити до того, щоб перетворитись з національних організацій в загально-краєві.

Про блоки під час виборів до Всеросійських і Українських Установчих Зборів.

Уважаючи:

1) що завданням Всеросійських Установчих Зборів являється лише встановлення основ федеративного ладу;

2) що всі інші справи, які необхідно розв'язати в інтересах закріплення революції, будуть належати Українським Установчим Зборам;

3) що відносно тих завдань, які стоятимуть перед Всеросійськими Установчими Збо-

рами, серед цілої української революційної демократії панує спільність,

Конгрес визнає можливим і бажаним виборчі порозуміння, як з українськими с.-р., так і з Селянською Спілкою і Радами Робітничих і Салдацьких Депутатів.

Зважаючи разом з тим, що завдання, які ставитимуть різні українські партії на Українських Установчих Зборах, будуть різні, залежно від їх програми і класового складу,

Конгрес визнає бажаним самотійні виступи У. С.-Д. Р. П. під час виборів до Українських Установчих Зборів.

Тими самими принципами мають також опреділятися виборчі порозуміння з неукраїнськими революційно-демократичними партіями.

Проект резолюції в справі відношення до національних меншостів.

(Доклад т. П. Понятенка).

Досвід свідомости і практики пролетарської боротьби говорить нам за те, що:

1) Піднесення на високу ступінь культури в кожній країні, серед кожного народу, необхідним не лиш як самотійна мета в боротьбі за поступ і цивілізацію світа, а піднесення те є також конечно необхідним і в інтересах здобуття як найбільш сприяючих умов для класової боротьби пролетаріата до прискорення моменту перемоги того останнього в боротьбі за певний політичний і соціальний лад.

2) Вільний і дійсний розвиток високої демократичної культури серед народів світа

можливий єдине тільки при умові, коли загально людські здобутки світової культури будуть засвоювані останніми на ґрунті сталих, властивих кожному народові, кожній етничній групі національних відмінностей в обсягу і матеріальних і психологічних виявів життя.

3) Змагання за піднесення рівня культури, за майбутню політичну владу соціальної демократії ведуть до необхідности боротьби за здобуття політичної влади вже в межах сучасного капіталістичного ладу, а для пролетаріату народів політично-несамостійних—ведуть до боротьби за право на такі форми національно-політичного життя (самостійність, автономія), які б прискорювали соціальний розвиток такого народу. Незадоволення змагань окремих народностей чи частин їх на право вільного культурно-національного та політичного самовизначення і відсутність певних гарантій цих прав ведуть до великих шкідливих наслідків, а саме:

а) затримують загальний культурний розвиток тої людности, відносно якої ведеться національно-політичне поневолення;

б) примушують пролетарські верстви тої людности в боротьбі за свої національно-політичні права часто солідаризуватися і виступати вкупі з своєю національною буржуазією проти ворожої собі народности. В інцілому, що веде до затемнення класової свідомости серед пролетаріату як народности, що веде денационалізаторську політику, так і серед народности, яка примушена боронитись від денационалізації.

5) Незадоволення з боку державного уряду змагань окремих народностей чи їх частин (національних меншостей) на право національного самовизначення і політичну ор-

ганізацію з гарантією згаданих прав державою, дає змогу буржуазії в свою шовіністично-націоналістичну політику втягувати також і пролетаріат дотичних національностей, що сіє розбрат серед інтернаціональної соціально-демократії і затримує прямування її до соціальної революції.

З уваги на вищезгадане, У. С.-Д. Р. П. гостро осуджує всякі виступи, направлені до національно-культурного та політичного поневолення одних народів другими і заявляє, що в своїй діяльності вона домагалась досі і буде продовжувати домагатись далі:

а) гарантованого державою права для кожної народности, кожної етнічної групи на національно-культурне та політичне самовизначення.

б) вироблення загальнодержавного для Російської Республіки закону, який би закон забезпечував недержавним народам і національним меншостям юридичні і матеріальні засоби до національно-культурного та політичного розвою.

в) Права для національностей, які не знаходять задоволення своїх національно-культурних потребностей та національно-політичних домагань при територіально-політичній автономії,—на нові, додаткові форми національно-культурної та політичної організації, для найповнішого задоволення відповідних потреб згаданих національностей.

Роменського К—ту: Ромни (Полтавщина). Почт. скр. 29, М. Мищенко.

Яготинського К—ту: м. Яготин.—Полтавщина. Цукроварня т. Г. Самокиш.

Войтовського К—ту: с. Войтово—Полтавщина, Переяславського пов. т. О. Коломієць.

Лубенського К—ту: Лубні—Полтавщина, т. Голобородько, Кірета.

Одеського К—ту: Одеса—Розумовська 33 кв. 52.

Херсонського К—ту Херсон—130 св. евак. госпиталь.

Миколаївського К—ту: Миколаїв—Глазенаповська 4.

Єлисаветського К—ту: на Херсонщині. Єлисавет—Михайлівська 52.

Конотопського К—ту: Конотоп (Чернігівщина), Батуринаська, С. Здрастуй.

Носівського К—ту: Носівка (Чернігівщина), Цукроварня.

Катеринодарського К—ту: Катеринодар на Кубані, Книгарня „Слово“.

Нижньокримського К—ту: Н.-Кримське (Донщина—Таганрогськ. окр.).

Новоград Волинського К—ту: Н.-Волинськ—В. Звірина, д. Лисиної Б. Бабиц.

Клембівського К—ту: с. Клембівка на Волині. Цукроварня кн. Сангушко.

Жуківського К—ту: с. Жуківці (Полтавщина), Ол. Бабенко

Вінницького К—ту: Вінниця на Поділлі, т. Дудич.

Дунаївецького К—ту: м. Дунаївці, на Поділлі Рада Роб. Депутатів.

Рибницького К—ту: Рибниця на Поділлі. Цукроварня т. А. Полотай.

Жмерінського К—ту: ст. Жмерінка. Ком. У. С.-Д. Р. П.

Проскурівського К—ту: Проскурів—Поділля

Балтського К—ту: Балта—Поділля.

Рашківського К—ту: Рашків—Поділля.

Петроградського К—ту: Петр.—Роз'їзжа 43, телефон 5—98—09.

Московського К—ту: Москва—Воздвиженка Нижне-Кисл. д. Бріскорн кв. 35, телефон 2—56—64.

Трапезундського К—ту: Трапезунд. Укр. Військ. Громада—Фракція У. С.-Д. Р. П.

Бюро Центрального Комітету У. С.-Д. Р. П. просить всі партійні організації подавати (на його адресу Київ, Михайлівський пр. 35, п. 1), свої точні адреси, списки членів Комітетів, касові справоздання й докладні, регулярні справоздання про свою роботу.

И-67 329

ПЕР

„РОБІТНИЧУ ГАЗЕТУ”

Орган Центрального Комітету
У. С.-Д. Р. П.

Адреса редакції і контори:

Київ, Михайлівський проулок, 35, п. 1.

Умови передплати: на 1 міс. 4 р. 25 коп.
2 міс. 8 р. 50 к. Поодинокі число—15 к.

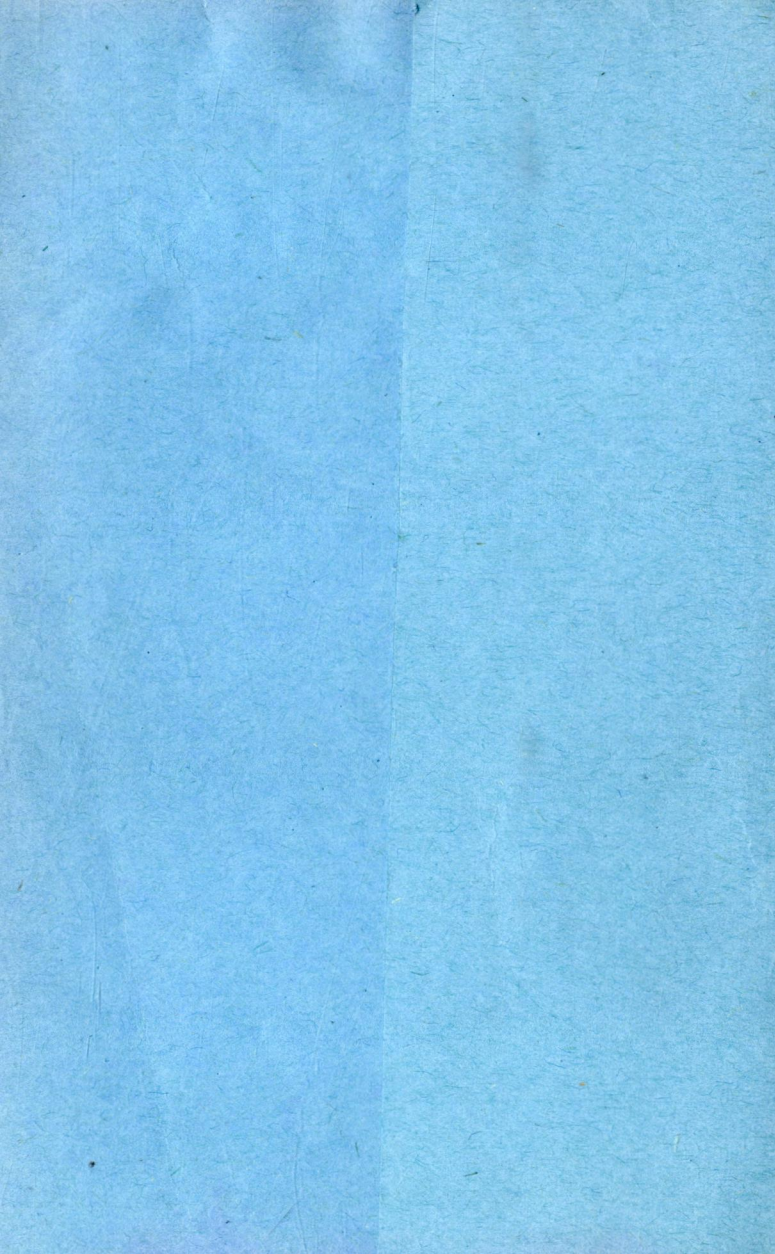
КУПУЙТЕ КНИЖКИ, БРОШУРИ,
ПОРТРЕТИ, Й Т. ИН. В СВОЇЙ

Партійній

„Робітничій Книгарні”

Київ, Вел. Володимирська, 16.

Замовлення виконуються негайно
за готівку або накладною платою.

0,66
(1986)

PK ^Р 5477

8.4.90

IV КОНГРЕС